

حوری صهبا در مصاحبه با شهروند: محمود صالحی را فراموش نکنیم

شهروند

بیستم دی ماه هشتاد و شش

شهروند - فرح طاهری: حوری صهبا از کمیته حمایت از کارگران ایران در تورنتو که کمپینی برای حمایت از کارگران در بند در ایران به راه انداخته اند، در گفت و گو با شهروند آخرین وضعیت محمود صالحی را تشریح کرد.

او گفت: در چهارم دسامبر محمود صالحی را با حدود بیست نفر از هم بندیهایش از بند ۷ به بند ۲ زندان سندنج میبرند. مشخصات این بند این است که حیاط هواخوری اش بسیار کوچک است و زندانیان زمان کوتاهی برای حمام کردن و کارهای شخصی دارند. بند ۲ در واقع جای کمتری برای هر زندانی دارد و محدودیت ها در این بند بیشتر است و از سایر زندانیان دیگر جدا هستند.

هنگام انتقال محمود صالحی از بند قبلی، او به دلیل بیماری توان جمع آوری وسایلش را به سرعت نداشت که همین امر موجب ضرب و شتم و تهدید او از سوی زندانبان شده و باعث میشود که تعادل محمود صالحی به هم خورده و نقش زمین شود. او را به بیمارستان توحید منتقل میکنند و دست او را به تخت دستبند میزنند. بدون درمان و مداوا از بیمارستان به زندان منتقل میکنند. به خانواده و وکیل او اجازه ملاقات نمی دهند. این وضعیت همینطور ادامه داشته و در حال حاضر چون او احتیاج به دیالیز برای کلیه دارد، این درمان را در اختیار او نمی گذارند، در نتیجه بدن او متورم شده و به خاطر درد شدیدی که دارد به او آرامبخش های زیادی می زنند که این روی قلب و مغز او تاثیر زیادی گذاشته و باعث بیهوشی های مکرر او میشود که دوباره به بیمارستان منتقل میشود و پزشک معالج تصور میکند که او معتاد است. و وقتی محمود صالحی توضیح میدهد پزشک میگوید، بدن تو، به خاطر داروهای آرامبخش زیاد مشابه بدن یک معتاد است. چربی خون و قند خون او به شدت بالا رفته چون کلیه هایش کار نمیکند که این امر روی قلبش اثر گذاشته است.

نجیبه صالح زاده، همسر محمود صالحی از تمام پزشکان بدون مرزدنیا و تشکل همانند فرانسوی آن خواسته که دخالت کنند و وسایل مداوای محمود را فراهم کنند و برای مداوای کلیه اجازه انتقال او به یک کلینیک خصوصی را بگیرند. محمود صالحی به یک سال زندان محکوم شده که ۹ ماه آن گذشته است. مقامات زندان به او گفته اند که میتواند تقاضای عفو مشروط کند ولی محمود صالحی نپذیرفته و گفته که من ۹ ماه گذراندم و سه ماه مانده و این را هم میگذرانم ولی واقعیت این است که وضعیت جسمی اش در شرایطی نیست که بتواند این سه ماه را بکشد.

به گفته ی حوری صهبا، یکی از هم بندی های محمود صالحی به نام حمید کوثرنیا با مشاهده وضعیت صالحی، در اعتراض به عدم مداوای او اعتصاب غذا میکند و پس از پایان اعتصاب غذا اعلام میکند که حاضر است یک کلیه خود را به او اهدا کند و ظاهرا گروه خونی او هم مناسب برای این کار است، ولی مقامات مسئول صالحی را در

بخش مغز و اعصاب بستری کرده اند و اصولاً آن بیمارستان امکان جراحی کلیه یا درمان آن را ندارد. حوری صهبا گفت: سازمان عفو بین الملل موضوع محمود صالحی را به مثابه نمونه ی نقض حقوق بشر ارزیابی کرده و به همین دلیل کمپینی برای محمود صالحی به راه انداخته و طی آن از وجدانهای بیدار تقاضا کرده که نامه های تهیه شده در سایت عفو بین الملل را امضا کرده و به آدرس مقامات رژیم ایران از جمله رهبر جمهوری اسلامی، رئیس جمهور، رئیس قوه قضاییه، سفیران و دیپلمات های معتبر ایران در خارج کشور بفرستند.

در این کمپین سازمان عفو بین الملل خواستار اقدامات زیر شده است:

مامسئولان زندان را مسئول سلامتی محمود صالحی میدانیم و خواستار تضمین سلامتی محمود صالحی و مداوای هر چه سریعتر او هستیم. ما خواستاریم تا پزشک متخصص کلیه محمود صالحی را ملاقات کند و اقدامات لازم را در این خصوص به عمل آورد.

ما به مسئولان زندان یادآوری میکنیم که مطابق قانون ۳۳ و ۳۴ سازمان ملل، استفاده از دستبند برای زندانیانی که از وضعیت جسمی خوبی برخوردار نیستند، ممنوع است و استفاده از دستبند فقط در زمان اضطراری مجاز است. ما از دستگاه قضایی ایران میخواهیم که دلایل منطقی و قانع کننده زندانی کردن محمود صالحی را توضیح دهند. ما شدیداً اعتراض خود را از زندانی کردن محمود صالحی به خاطر فعالیت اتحادیه ای مسالمت آمیز ابراز میداریم. ما خواستار آزادی بی قید و شرط محمود صالحی به عنوان یک زندانی سیاسی هستیم چرا که او فقط به خاطر بیان عقیده و تلاش برای درست کردن اتحادیه زندانی شده است.

ما به دستگاه قضائی ایران تذکر میدهیم که محمود صالحی حق دارد که با وکیل و همچنین خانواده اش تماس مکرر بگیرد.

ما به دستگاه قضائی ایران تذکر میدهیم که طبق تبصره ۲۲ (۱) عضویت در (آی سی سی پی آر) لازمه رعایت قوانین و مقررات آن است. دولت ایران موظف است که قانون آزادیانجمن و قانون آزادی سازمان طبق پیمان نامه های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار را رعایت کند.

در پایان حوری صهبا اضافه کرد: کمیته حمایت از کارگران ایران در تورنتو همچنین نگران سلامتی منصور اسانلو در زندان است و کمیته بر این باور است که این رهبران کارگری ایران بدون هیچ جرمی در زندان ها به سر میبرند و خانواده های اینها همراه با تمام خانواده های کارگران اخراجی تحت فشارهای روحی و مالی قرار دارند. ما از همه مردم تقاضا داریم خواستار آزادی بی قید و شرط کارگران زندانی از جمله محمود صالحی، منصور اسانلو و رضا دهقان و بازگشت به کار کلیه کارگران اخراجی بر سرکارهایشان شوند. ضمن آنکه حق ایجاد تشکل های کارگری و حق اعتصاب و حق داشتن کار مناسب و دستمزد کافی را جزو حقوق ابتدایی هر انسانی در هر گوشه ی دنیا میدانیم.

سایت سلام دمکرات

۱۹ دی ۱۳۸۶، بوسیله ی دیاکو